

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

și lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 29 Octomvrie st. v.

Guvernamentalul din Cluj se folosește de numirea protopopului Simeon Popescu de profesor la facultatea teologică dela universitatea din București, spre a face, între altele, și unele constatări, pe cât de absurde, pe atât de răutăcioase, despre Românii de sub coroana Sfântului Stefan preste tot și în special despre aceia, care aderează la principiile susținute de ziarul nostru.

Pentru-ca publicul cetitor să se poată edifica despre obiectivitatea, cu care scriu zărele concetățenilor nostri maghiari de câte-ori scriu despre noi, am reprodus în numărul de ieri al „Tribunei“ faimosul articol în întreg cuprinsul său.

Constatări foii maghiare din Cluj se pot apoi reasuma pe scurt în următoarele:

1. Protopopul Simeon Popescu a fost suspendat din oficiu pentru activitatea sa politică;

2. actualul guvern al României a chemat pe protopopul Sibiului la universitatea din București, spre a demonstra în contra metropolitului Miron Roman și prin urmare și în contra guvernului ungurese, căruia acesta are să-i mulțumească, că șede în scaunul metropolitan, și

3. pe Români nu-i leagă nimic de patria aceasta, care pentru ei nu e altceva, decât o locuință închiriată, în care le-ar plăce să dărime toate-celea, — căci adevărata lor patrie este România.

Într'un punct ne unim pe deplin cu colegii nostri dela „Kolozsvár“, și anume în ceea-ce privesc motivele de suspendare a protopopului Simeon Popescu. Noi dela început am știut, care sunt acelea, și, cel puțin acum, după-ce însuși un organ, oare-cum autorizat, al guvernului confirmă cele constatate de noi, asupra cesiunii acesteia nu mai poate încăpe nici o îndoeală și rămân

de minciună toți aceia, care mai îmbată lumea cu apă rece și cutează să mai susțină și acum, că suspendarea a urmat din alte motive, ear' nu din motive politice.

E în adevăr dureros, când în țeara aceasta un funcționar, fie el funcționar de stat, politic ori bisericesc, nu este sigur de poziția lui, dacă profesează principii politice, care nu se unesc cu vederile mai marilor sei, ori dacă aparține unui partid, care se află în opoziție față cu guvernul țării. Căci ce a făcut altceva protopopul Popescu, decât ceea-ce face majoritatea covârșitoare a poporului românesc, decât că a fost un aderent sincer al partidului național și a avut între toate împregiurările curajul convingerilor sale.

Aceasta e o stare de lucruri, care face în cele din urmă insuportabilă viața în această țeară, și nu ar fi nici o mirare, dacă s'ar adevăra ceea-ce susține „Kolozsvár“, ca adevărat pe Români întru adevăr se nu-i lege nimic de patria aceasta.

Dar' pe Români îi leagă multe de această glie de pământ, care e a lor întocmai ca și a Maghiarilor și pentru care în toate timpurile și-au dat sângele și avutul lor, poate mai mult ca înșiși Maghiarii.

Ei însă au rămas cu contribuția, ear' concetățenii nostri maghiari trag toate foloasele.

Pe când națiunea stăpânitoare se bucură cu prisosință de toate beneficiile statului, pe atunci cele aproape trei milioane Români din regatul ungar nu primesc absolut nimic în schimb pentru darea de sânge și de bani ce o prestează pentru stat. Statul nu le subvenționează o singură școală ori bisericească, nu o singură instituțiune culturală, ba nu le permite să-și înființeze așezăminte culturale nici din propria lor sudoare și amenință cu desnaționalizare și pe acelea, pe care le susțin ei astăzi. În Ungaria sunt două universități maghiare, dintre care una în Ardeal, unde Românii sunt în preponderanță, și guvernul mai are de gând să înființeze și o a treia universitate, dar' și aceea n'are să fie decât maghiară. Maghiarii au academie de științe, tea-

tre naționale și o mulțime de alte așezăminte culturale naționale, toate bine dotate și subvenționate din visteria statului, la care contribuie și poporul nostru în raport cu mărimea lui numerică; noi însă nu avem nimic și pentru noi nici nu se face absolut nimic.

Între asemenea împregiurări e oarecum de sine înțeles, că aceia dintre Români, care vreau să-și lărgescă cunoștințele, se duc acolo unde găsește destul teren de activitate și mijloacele necesare de subsistență. Îi atrage România, fiindcă acolo găsesc pe frații lor de un sânge, care vorbesc aceeași limbă ca și ei și care îi întimpină cu bunăvoință cuvenită.

Aceasta au făcut-o mai mulți și poate vor mai face-o. Și a făcut-o în cele din urmă și protopopul Simeon Popescu, dela care aici acasă, în patria sa, se cerea să-și calce pe inimă și să se lapede de convingerile sale.

Nu credem, că guvernului României să-i fi trecut prin gând să demonstreze în contra guvernului ungurese și cu atât mai puțin în contra părintelui metropolit Miron Roman; el a oferit numai unui om, căruia aici îi este tăiată calea spre activitate, putință, de a-și valida cunoștințele sale științifice și de a face cel puțin statului român foloasele, de care statul ungar și biserica română greco-orientală de aici, în care guvernul a știut să vire atât de bine politica, se vede, nu aveau trebuință.

Noi nu înțelegăm pe nimenea să părăsească țeara și am dori, ca nimenea să nu fie silit să o facă aceasta. Și e în sfârșit o calomnie a susține, că Românii din Ungaria și Ardeal privesc la România ca la patria lor; ceea-ce-i atrage pe Români spre România, este Bucureștii, acest focular cultural pentru toți Românii deopotrivă.

Facă concetățenii maghiari din Budapesta ceea-ce pentru noi este Bucureștii în ceea-ce privește viața culturală, și nu vor avea cuvinte să se mai plângă de noi nici în această privință.

O enigmă politică. În înțelesul statelor „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, alegerea preșidenților societății are să fie supusă

aprobării guvernului. Deși „Asociațiunea“ a venit în mai multe rânduri în pozițiune de a supune guvernului spre aprobare preșidenții sei aleși, guvernul nici odată nu a găsit cu cuviință a face us de dreptul seu și a denega aprobarea cerută. Ne surprinde deci faptul, că, prin decretul seu din 24 Octomvrie a. c. Nr. 70.171, ministrul de interne baronul Orczy de astă-dată deneagă aprobarea sa pentru alesul vice-președinte Nicolae Popea, vicarul arhiepiscopesc din Sibiu, aproabă însă alegerea d-lui George Baritiu de președinte.

Despre raporturile din Croația află „Schwarzgelb“, că ele au intrat într'un stadiu, care cel puțin în parte reclamă o corectură. Succesele banului Khuen-Héderváry au fost până acum numai de natură negativă, ear' considerând importanța Croației cu privire la poziția monarhiei în Orient și la relațiunile ei cu Slavii de Sud, este ușor de înțeles, dacă în cercurile normative se nutrește dorința, de a ajunge cu Croația la un *modus vivendi*, ca-și-care s'a inițiat de către contele Taaffe în mod atât de îmbucurător față cu Boemia. Foia citată are informațiunea, că banul Khuen-Héderváry va fi înlocuit printr'o persoană distinsă croată și e probabil, că contele Ivan Draskovic are cele mai multe șanse, de a fi chemat la această importantă misiune pacificatoare. În cercuri bine informate se presupune, că au avut deja loc negocieri prealabile cu contele Draskovic și că acesta chiar din acel motiv a creșut de cuviință a se retrage până la altele dela participarea la acțiunile partidelor opoziționale.

Terorismul.

Dacă corpul Ianicerilor nu ar fi fost recrutat din cele mai nevinovate odrasle ale creștinismului, poate-că Turcii nu deveniau groaza Europei. Se poate însă și aceea, că nici corpul Ianicerilor nu ar fi ajuns la atâta influență în șirul armatelor turcesci, dacă nu ar fi vădit câtă atențiune li se dă din partea Sultanilor. Ianicerii și-au jucat rolul, ear' puterea Sultanilor a apus, de mult a apus.

Din toate aceste întâmplări oamenești cuminiți trag cunvenitele învățături. Și cu atât sunt foloasele învățăturii mai instructive, cu cât vedem cu ochii ruinele unei puternice împărății.

Vedem totodată, că popoare, care abia cu două veacuri mai înainte se credeau sfărimate, astăzi se ridică, se întăresc și din și în și tot cu mai multă tărie își ridică capul, afirmându-se ca popoare independente între marginile istorice ale propriei lor patrii. Și o fac aceasta cu multă bărbăție și statornicie, pentru-că e puternic glasul națio-

nalității și e nespus de mare dorul de libertate.

Popoarele învață a se feri de greșeli parte din trecutul lor, parte din trecutul altor popoare.

E dureros însă, când se află chiar și astăzi popoare, pentru care trecutul lor și al altor popoare rămâne în cadrele uitării.

Este însă bine și folositor, ca acele popoare, care își uită de sine și de suferințele trecutului lor, să se desștepe prin alții spunându-li-se, că s'au abătut dela calea adevărului.

Unul dintre popoarele Europei, care astăzi și-a uitat de suferințele sale și de suferințele acelor, care astăzi suferă sub hegemonia lui, este poporul maghiar.

Noi ne-am făcut din destul datorințele noastre, nișuindu-ne a-i desștepta pe compatrioții nostri din iluziunile, în care trăesc, arătându-le totdeauna realitatea adevărului.

Până acum toate dizele noastre au fost socotite de bani răi, ear' ideile noastre despre consolidarea patriei pe reciproca armonie ce trebuie să ne stăpânească au fost atacate ca antipatriotice, sub cuvântul de agitare.

Ne vom împlini și cu aceasta o sfântă datorință patriotică, dacă vom arăta, cum și pe cei greșite au proces și proced Maghiarii întru ocărmuirea acestei patrii.

O facem aceasta pentru a arăta, că nu agităm și nici nu nutrim acea ură de rasă, pe care ni-o atribuie — cu deosebire nouă Românilor — poporul maghiar.

Vom arăta, că curentul, care dominează astăzi întreaga nația maghiară, este un curent periculos, de tot periculos pentru patrie, ear' pentru naționalitățile din Ungaria este un terorism.

Sub masca „culturei“ înființatu-s'au reuniunile de cultură maghiară, nu însă în scopul cultivării poporului maghiar, care într'adevăr are lipsă de cultură, ci în scopul maghiarizării ne-Maghiarilor din Ungaria. Pus-u-s'au pe lucru fruntașii Maghiarilor, adunat-au bani cu sila cu mila, ca prin mijlocul banilor să se răspândească cultura ungurească. Scim însă, că banul nu numai că nu nobilitează sentimentele, ci din contră prin mijlocirea banului intră corupțiunea în lume. Scim multe cazuri, unde învățători de ai naționalităților primiau așa pe sub mână câte 25—50 fl. pentru progresul dovedit în propunerea limbei maghiare. Ântaiu s'au corupt sentimentele oamenilor, la urmă s'a pretins dela cei corupți cunoștința limbei maghiare. Ne putem eugeta progresele culturale ce le pot face copiii

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Dreptate!

Tuterem era bun băiat, excelent, naiv, Parisian din cap până în picioare; a putut servi ca model de Parisian și lui Arnal și lui Paul de Kock, lui Gawni, precum și lui Monnier.

Dar' o întâmplare de tot nostimă i-se întâmplă într'o zi lui Tuterem.

I-s'a furat ciasul cu lanț cu tot.

Dar' nu-i era atâta de cias, cât i'a fost de medalional, care afirma de el și în care era gravată o floare, care exprima o idee întreagă.

Oh, această idee!... Era o poemă întreagă foarte scumpă pentru Tuterem; ori-cât i-ar fi dat cineva pe cias, nu l-ar fi vândut.

Dar' cum i-s'a furat ceasornicul și unde?

Într'o zi i'a venit gust lui Tuterem să se ducă să iee o bae rece pe malul Senei, dar' când se ese dă cu mâna la busunar și ce să vezi..., ciasul nicăiri.

Îndată s'a dus să facă o declarațiune la poliție, unde i-se făgădui, că se va proceda pentru urmărirea pungașului.

Investigațiunile poliției rămăseră zadarnice.

Vre-o câteva zile prietenii lui Tuterem l'a vădit umblând prin Paris, căutând prin

toate colțurile, tremurând de năcaz și uitându-se la fiecare trecător.

Ei, ce să-i faci, își căuta ciasornicul. Dar' de geaba!

Ceva de necreșut!

Nu trecu nici o lună; într'o Duminecă după amăzi Tuterem își recunoscu ciasul cu lanț cu tot la un domn cu burta mare, care se preumbla pe bulevard în dreptul operei.

Tuterem credea, că înnebunese de bucurie.

Ce să facă? Se puse binișor să urmărească cu prudență pe domnul în cestiune, uitându-se în același timp în toate părțile, că doar' va zări un sergent.

Dar' tocmai când el nici că se gândia, domnul cu ciasul se urcă repede într'un omnibus, care trecea tocmai atunci, și se infundă înăuntru. Omnibus-ul mergea drept înainte spre Bastilia.

Tuterem se apropiă și el repede de omnibus; dar' uitit se retrase, căci era plin. Nu mai încăpea nimenea.

Tuterem, repede, se nu peară omnibus-ul, se sui într'o birjă, dând ordin birjarului să urmeze omnibus-ul.

După-ce mai de multe-ori trăsura rămase în urma omnibus-ului din cauza imbulzei bulevardului, ea îl ajunse și se opriă amândouă odată la aceeași destinație, și omnibus-ul și trăsura

Tuterem avu fericirea, ca îndată ce sări din birje să găsească un sergent.

— „Te rog, d-le“, îi duse el. „am nevoie de ajutorul d-tale“.

El împrună cu sergentul se îndreptară înspre domnul cu burta mare, tocmai când acesta se dete jos din omnibus.

D-nul cu ciasul era un personagiu cu o aparență de tot respectabilă, plin la trup, chipeș și bine îmbrăcat.

Pe față-i se putea vedea mulțumire.

— „Domnule, scusă-mă, am să-ți spun ceva“, îi duse Tuterem, „d-ta porți ciasul și lanțul ce mi-s'au furat acum o lună de zile“.

D-nul cel gros se îndreptă și pe față sa se putea ceti o surprindere oare-care.

— „Se poate?“ răspunse el.

— „Fără îndoială. Deschide medalional și vei găsi în el o floare așa și așa.“

Sergentul atunci se îndreptă către d-nul Tuterem.

— „Puteți da probe de cele-ce d-iceți?“

— „Fără îndoială. Deschide medalional și vei găsi în el o floare așa și așa.“

— „Așa-i“ d-ice gardistul, după-ce se convinse de adevărul cuvintelor lui Tuterem; „urmați-mă amândoi, dacă binevoiți, la comisarul de poliție“.

— „Cu cea mai mare plăcere, d-ice Tuterem.“

— „La dracu! d-ice supărat d-nul cel gros, aveam astăzi să merg să dejunez la cineva... Dar' din fericire comisariatul nu e departe; nici cinci pași nu-i de aici“, adăuse el.

Și în adevăr așa a și fost.

Dar' ceva mai frumos, căci comisarul se afla tocmai atunci și el la secție.

— „Bravo! Eată și dl Bouasse!“ — d-ice comisarul, când îl vădu pe domnul cel gros întrând.

— „Așa e, dragă prietene“, — îi răspunse domnul cel cu ciasul, — „în seara asta voi dejuna la vecinii d-voastre, la familia Liévois“.

— „Nici eu nu voi lipsi de acolo. Vedeti cum se întâmplă“, — d-ice comisarul de secție; — „faceți-mi plăcere și luați loc cel puțin“.

Tuterem rămase stând în picioare și cam mirat.

— „Ce vânt te-a adus pe aici, scumpe d-le Bouasse?“

Tuterem se creșu el în drept să iee cuvântul cel dintâiu.

— „Domnule comisar...“

— „Nu te întreb pe d-ta“, — d-ice comisarul, părând că de-abia acum l'a zărit pe Tuterem.

— „Dar'...“

— „Nu te întreb pe d-ta..., d-le Bouasse aveți cuvântul“.

Dl Bouasse, legănându-se pe scaun răspunse:

— „E foarte simplu...“

— „Nu așa de simplu cum crezi d-ta“, — d-ice Tuterem.

— „Tăcere, când am să te întreb, ai să-mi răspunzi“, — îi d-ice comisarul.

Dl Bouasse urmă mai departe.

— „Domnul mă acasă fără multă vorbă, că i-am furat acest cias cu lanțul seu“.

— „Ha! Ha! Ha!“ — isbucni comisarul deodată.

— „Ha! Ha! Ha!“ — răspunse grefierul comisarului și sergentul.

Tuterem nu mai scia ce să facă.

— „Eu n'am d-ic așa, domnule“, — răspunse el, — „eu am spus numai, că domnul poartă un cias și un lanț ce mi-s'au fost furat mie acum o lună“.

— „E tot una“, — d-ice comisarul îndreptându-se către el, — „spusele d-tale nu sunt mai puțin grave... Se poate, ca dl Bouasse, care este unul din comercianții noștri cei mai cu viață, având unul din magazinele cele mai însemnate?...“

— „En gros“.

— „Dând pâne la 50 de lucrători...“

— „Făcând afaceri de 100.000 franci pe an“ adăuse cu mândrie dl Bouasse.

— „Nu sciu ce să-ți spun“, — urmă comisarul, — „se poate oare să-l aseamăn pe dl Bouasse cu un... nu sciu cum să-i d-ic... cu un pungaș?“

Risetele începură din nou. Dl Bouasse, cu un semn de nobleță ce-l dădă din mână, făcu ca risetele să înceteze.

— „Îți mulțumesc, d-le comisar, pentru idea cea bună ce ai de mine. Întâmplarea făcu, că să am la mine factura, care se justifică când, cum și dela cine am cumpărat acest cias. Poftim, este o săptămână de

concreduți acestui soi de oameni. Copiii nu știu nici limba maghiară, dar nu sunt introduși nici în cele mai elementare cunoștințe școlare.

Este acesta progres?

Nu, acesta este terorism!!

În multe comune nemaghiare s'au ridicat școli de stat sau școli comunale, fără ca să aibă poporul lipsă de atari școli.

În detrimentul cui s'au ridicat aceste școli? În detrimentul poporului, care — deși îngreunat cu alte dări — trebuie să mai solvească și pentru întreținerea școlii anumite procente.

Se face doară progres prin atari școli?

Nu, deloc nu! Cunoaștem comune, în care școala comunală nu a fost frecventată de nici un băiat, cu toate acestea învățătorul trage salariul regulat, fără ca locurile competente să sisteze școala comunală.

Un nou terorism!!

Avem cunoștințe sigure de atari casuri, în care primarii comunelor au fost pedepsiți cu 5—10 fl. v. a., pentru că pe actele oficiale au culeșat a se subscrie în limba română.

I-s'ar păre omului un lucru de necreț, însă, durere, până aici ajunge terorismul.

Ce trebuie să dă omul la acel trist cas cu transportarea prin forță a copiilor de Slovaci?

'Ți-se sfășie inima de durere auzind și cetind numai, dar' a vedea cu ochii atari acte, care nici decât nu corespund cu menirea unui stat, care se pretinde de cult.

Aici este terorismul la culme!!

Ce este în fine acea ordinațiune ministerială care interzice forurilor bisericesci, de a adresa epistolele oficiale în limba română sau în ori-care altă limbă afară de cea maghiară — decât numai prelungă solvarea debitului postal?

Nu este altceva decât un terorism!!

Ce este după toate acestea aproape excluderea ne-Maghiarilor dela ridicarea și înaintarea în oficii publice? Dar' ce este umplerea tuturor oficiilor publice numai cu Maghiari sau maghiaroni?

Prin terorism este vorba ca să se imprime adevăratul caracter al ideii de stat maghiar.

Ear' a vorbi contra acestui pericolos curent, înseamnă, după conceptul compatrioților, a agita.

Cugete înșii compatrioții noștri cine este agitatorul? Cine este cu deosebire cauzătorul agitației?

Se apără chiar și animalul contra agresorului său. Să nu o facă această omul? Dar' să nu o facă aceasta o națiune?

Ba da!

Apăratură și-a conștiința națională și poporul maghiar, și cu putere și-o apără și astăzi.

Pentru-ce să nu ne apărăm și noi între marginile legii acel talisman scump, care se numește limbă, căci prin limbă ne apărăm naționalitatea.

„Domnule, — dădea odinioară un om foarte bine informat — „trebuie să ne cugetăm lucrurile din adevăratul punct de vedere al actualului sistem de guvernare. Guvernul și prin el organele sale au în vedere la ocuparea posturilor următoarele condițiuni: Dintre concurenții la oficiile publice trebuie să se preferească mai întâiu: Maghiarul. Față cu un Maghiar ar se cadă ne-Maghiarii chiar dacă ar posedea mai bună calificare. Între concurenții maghiari se face apoi deosebire între catolic și acatolic. Maghiarul catolic trebuie să cadă față cu un calvin sau unitar. Excepțiune dela regula generală se face singur și numai cu Jidovii, deoarece-și dinșii se cugetă ca făcând parte din națiunea maghiară.”

Dacă astfel procede guvernul maghiar, apoi nu trebuie deloc să ne mirăm de emigrările în masă înspre America și România ale însuși poporului maghiar din Ungaria.

Deoarece-aici este terorizat Maghiarul prin Maghiar, cum să nu fie terorizate atunci naționalitățile prin Maghiari?

Acestea sunt fapte, care se săvârșesc la „umbra legilor”, nu sunt nici decum lucruri prinse din vânt. Publicul român și maghiar asistă cu multă tănuire la cele până aici descrise, fără a-și pute da seamă: pentru-ce toate acestea?

Susținem însă, că acestea se îndepărtă pentru-că astfel pretind resorțele de stat maghiar, fără ca să se considere, că oare care sunt resorțele de stat ale Ungariei poliglote? I. M.

Condamnarea generalului Doda.

Sub acest titlu publică foaia vieneză „Schwarzgelb” următorul prim- articol:

Generalul împăraresc Traian Doda a fost condamnat de către curtea cu jurați din Arad, pentru o scrisoare adresată alegătorilor soi în calitate de deputat, la doi ani de închisoare și 1000 fl. amendă în bani. În analele armatei austriece acest cas este unic în felul său. A fost dat guvernului de partid al d-lui Tisza să acuze cu agitare naționalităților în contra Maghiarilor și să condamne la doi ani închisoare pe un general împăraresc, care în numeroase lupte și-a pus în joc viața pentru împărat și imperiu. Înalta Curie din Budapesta, a cărei datorință ar fi fost să casseze această sentință în multe privințe mancă, cu toate acestea a respins cererea de nulitate înaintată de reprezentantul generalului Traian Doda. Cum se judecă aceste întâmplări în cercurile juridice, nu vom a cerceta aici mai departe. Este mai presus de ori-ce îndoaie, că toate procesele politice, care le-a pus în scenă regimul de partid în țările Transilvaniei contra naționalităților nemaghiare, care țin la idea de stat austriac, sunt cu totul lipsite de ori-ce basă de drept și sunt singur numai o armă a politicii de partid.

Nimenia nu poate crede serios, că bătrânul general împăraresc, care iubese Austria mai presus de toate, în realitate să fie un criminal, care a trebuit să fie pedepsit cu închisoare de doi ani. Chiar dacă toate tribu-

nale ar fi puse la cale de dl Tisza, ca să declare pe generalul Doda de criminal, tot ar să întreagă lumea ce ar trebui să creadă despre acest verdict al justiției maghiare de partid, din ce motive emanează și ce scopuri urmărește. General cu sentimente austriece este acela, care este un spîne în ochii extremilor Maghiari și pe care se crede a-l pute nimici printr'un verdict al justiției maghiare de partid. Poporațiunea grănițerească, credincioasă Tronului și dinastiei, este a fi sguduită în tradițiunile și convingerile ei. Este a-și smulge din inimă credința, care a moștenit-o dela părinți. Noul idol al maghiarismului are să fie pe viitor Dumneșul ei.

Însă noi credem, că mijloacele, care se folosesc, nu pot duce la scop și că preste tot se țințese spre ceva ce nu se poate realiza. Popoarele monarhiei, care poartă în inimă înșuflețire și dragoste pentru Austria istorică, nu se vor lăsa a fi silite prin nici un fel de mijloace ale forței, ca să renunțe la idealurile lor și să se plece dumnezeilor naționali maghiari, al căror cult îl profesează extremii maghiari. Idolatria produce câte odată flori cunoscute. Butucul de lemn, pe care îl adoară sâlbaticii din Africa, poate să le cauzeze acestora mare mulțumire. Însă despre nici o națiune civilisată din Europa nu se va presupune, că va părăsi credința sa curată către Dumneșul și va crede în feteșul sâlbaticilor din Africa. Generalul austriac, care a crescut în credința înșuflețită într-o Austrie mare și puternică, dinastică și împăraresc, pe el nici odată nu-l vor îndupleca radicalii maghiari să adoreze butucul colorat, înaintea căruia aceste elemente revoluționare și rebele joacă hora strigoilor. Cine este un adevărat și sincer austriac, cine este înșuflețit de idea împărarescă austriacă, desvoltată în decurs de veacuri, acela nici odată nu va pute fi forțat să se lapede de credința părinților și să se plece înaintea idolilor partidului radical maghiar.

CRONICĂ.

Iubileul Monarhului nostru. Locotitorul din Austria-de-jos a adresat tuturor autorităților politice din țeară următoarea scrisoare, pe care a primit-o alaltăieri primarul Vienei Uhl: „(Semioficiosul) Wiener Abendpost” dela 30 Octombrie n. c. a publicat în fruntea foii un articol, în care se reamintesc din nou comunicatul dela 1 Decembrie a. t., că conform intențiunilor Prelatului cu ocaziunea jubileului de 40 ani de domnie al împăratului nu se va face nici o sărbătoare pompoasă și nici nu se vor primi felicitări. La voința expresă a Maiestății Sale nu se va celebra nici un oficiu bisericesc oficial și nu se va face nici o altă sărbătoare festivă împreună cu cheltuieli. De asemenea nu se vor primi nici felicitări oficiale și nici o deputațiune, precum și nici o adresă omagială și de felicitare ori telegramă în această privință.”

Dela Curte. Joi în 8 l. c. a plecat Maiestatea Sa Monarhul dela Gdöll la Budapesta, întovărit fiind de adjutanții generali contele Paar și baronul Leonida Popp și de adjutanții de câmp Resch și Freund. La 10 oare înainte de amăzi Monarhul a dat audiență generală în palatul regesc din Buda; au fost primite de Maiestatea Sa 52 de persoane. După amăzi Monarhul a plecat îndrăgă la Gdöll. Cea mai apropiată audiență generală va avea loc Lunea viitoare.

Numiri. Ministerul reg. ung. de culte a numit și a întărit definitiv pe Iosif Liechtenegger de profesor la gimnaziul de stat din Baia-mare; pe Stefan Bachraty de învăță-

tor-director la școala de stat elementară din Straja. Președintele trib. din Panciova a numit pe juristul rigorosant Emil Schendl de practican în drept la judecătoria cere. din Panciova.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Minorena Ana Königstein în „Daroczi” și Iolanta Bettelheim în „Vasvári”.

Fondurile grănițerești dela Năsăud, după-cum este informat „Schwarzgelb” din isvor competent, la ordinal Maiestății Sale vor fi emancipate de sub epitropia comisariatului regesc ung. și vor fi lăsate în administrația autonomă a proprietarilor grănițeri. Dorim și sperăm, că informațiunea organului vienez să fie autentică.

Eforia școalelor române centrale din Brașov s'a constituit, după-cum adăm din „G. Tr.”, prin alegere astfel: dl Ioan Străvoiu președinte, părintele Vasile Voina vice-președinte, dl Nicolae Ciurea casier, dl Ioan Sănișă secretar, dl Teodor Nicolau econom.

În legătură cu răscumpărarea regalilor se anunță din Dobrița, că acolo a avut loc o întrunire a arădașilor regalilor din comitatele Sătmăr, Selagin, Szabolcs, Hajdu, Bihar și Bichis. În această întrunire s'a exprimat dorința generală, că în vederea efectelor noiei legi pentru darea spiritului să se din vigoare contractele de arăndare a regalilor de cărmărit, după-ce în urma legii menționate consumul a scăzut cu 40—50%. S'a hotărât a se petiționa la guvern și la dietă, ca arăndatorilor de regali să se li se scadă ceva din prețul arăndelor sau să li se dea și lor o parte din sumele de desdaunare ce se vor plăti proprietarilor. O deputație va prezenta această petițiune ministrului președint și arăndașii regalilor din țeară întreagă vor fi provocați să participe la această mișcare.

Par'că tot nu e de creșut. „Budapesti Hirlap” primese din Beocin (comitatul Szemere) următoarele împărțiri. „Nici nu se poate presupune, cât de pe față se face aici și împregiur propagandă sârbescă. Poporul nu cunoaște pe Francisc Iosif, ci pe Milan I. de rege și pe fiecare casă se află insignile sârbesci. Țeranii nu știu, că comitatul Szemere se ține de teritorul coroanei ungare, în fiecare local public se poate vedea harta, în care acest comitat, Bacica și Szabadka sunt prezentate ca unele ce aparțin Sârbiei. Notarul mai terorizează afară de aceasta pe Maghiarii ce locuiesc aici și-i silesc pe numai să se lapede de naționalitatea lor, ci și de religie. În școala sârbescă gr-or., unica școală aici, copiii Maghiarilor pot să umble numai dacă sunt creștini în religie greco-orientală. Se află vre-o 80 de familii maghiare de lucrători din comitatele Rab, Komorn și Vespri, dar' nu e permis să se vorbească ungurese, deoarece-și notarul amenință, că va expeda cu șupa pe aceia, care vor greși în contra acestei oprii. Nu ajută nimic nici o jalbă, deoarece-și notarul înșuie fudat pe acela, care ridică jalbă nejustificată. Astfel se prefac Maghiarii de aici în Sârbii și noua generațiune devine și mai anti-maghiară ca Sârbii indigeni. Ținem, că toată afacerea e apucătură, spre a se pute justifica măsurile extraordinare ce de sigur se vor lua în contra „agitatorilor” din Szemere.

Dacă e drept! Împărațesa Maria Teresia a murit, după dăsa Românului, cam de multor, și totuși trăiese în Cania-mare un anumit Francisc Nagy, care își aduce bine aminte de ziua înmormântării Mariei Teresiei. Pe acele vremuri el era husar; aji e un moșneg de 132 de ani. Redactorul diarului „Zala” spune, că el a văzut pe acest Methusalem, deși acum slab de tot, dar' memoria încă o are întreagă.

Difteritis a izbucnit între copiii de școală din Turda, din care cauză toate școalele de acolo s'au închis pe timp de două săptămâni.

Societatea academică „Junimea” din Cernăuți. Din raportul anual al acestei societăți a universitarilor români din Cernăuți aflăm, că societatea numără 45 de membri ordinari, are o bibliotecă de 1675 opuri în 1192 volume, 706 broșuri și 6 mape. Cassa societății cu sfîrșitul lui Octombrie a. c. era: 35 fl. 84 cr. fond disponibil, 687 fl. 39 cr. datorii pe la membrii societății, 401 fl. 09 cr. fondul nentacabil și 509 fl. inventarul societății, laolaltă 1633 fl. 32 cr. În decursul anului școlastic trecut societatea a ținut 1 adunare generală, 9 ședințe plenare ordinare și în fiecare lună o întrunire socială. S'au ținut 4 ședințe literare și s'au tractat 4 teme: „Revoluțiunea lui Tudor Vladimirescu”, studiu istoric, „Situatiunea”, „Pecatele noastre”, studiu asupra situațiunii prezente în Bucovina și „Om și menirea sa”, studiu filosofic. Numărul actelor întrate 83, al celor eșite 149.

Ucigașă de tată. Olga e o copilă de 15 ani, fîca judei din Brody. De mult timp a trăit ea în relațiuni neiertate cu scriitorul din cancelaria tatălui ei; dar' într-o zi, când judea a prins de veste cum stă lucrul, a dat drumul scriitorului și a mustrat pe Olga. Ea s'a încercat în multe rânduri să înduplece cu vorbe dulci pe tată-sau să primească pe scriitor earăși, nesuccedându-i însă, ea a luat drăcească hotărîre să ucidă pe tatăl ei. Într-o noapte a intrat în chilă lui și i-a tăiat cu un cuțit grumazii. A eșit apoi din casă, s'a suit apoi într-o caretă cu scriitorul, care o aștepta, și au fugit ambii spre granița austriacă. În dori au fost prinși, căci s'a telegrafat din Brody autorităților. Acum s'ed îndrăgostiți sub paza pandurilor la răcoare.

Columna lui Traian în București. În centrul grădinei episcopiei din capitala României se va instala columna lui Traian, lucrată după modelul celei din Roma, cum spun diarele de preste munți. Se știe, că este o lege în privința aducerii unei reproducțiuni de pe columna lui Traian, prezentată la camere de dl V. A. Ureche pe când era ministru al instrucțiunii publice.

O desmîntire oficioasă. Diarul „Die Post” din Berlin dă, că ar fi autorizat să declare, că scirea diarului „Truth” din Londra despre căsătoria Battenbergului cu princessa Victoria e o simplă scornitură.

Despre Alcool.

din punct de vedere sanitar și moral.

(Urmare).

Rachiul se produce prin destilarea poamelor, cum sînt: prune, cireșe, mere, perșeci etc. Licherurile se produc din rachiul tare prin amestecare cu uleiuri eterice, extrase de plante, zahăr, glicerina etc.

Cognacul se prepară din vin.

Rumul se face din restul substanțelor, care se întrebunțează la fabricarea zahărului.

Spiritul se fabrică sau din substanțe, care conțin zahăr sau care conțin făină, cum sînt: seacă, orz, etc. Spiritul, care astăzi se află în comerț și care se consumă într-o cantitate imensă, — numit de comun vinars de bucate — se prepară din cartofi.

Pentru de a pute dobândi din făina cartofilor zahăr și din acesta alcool, făina trebuie amestecată cu un ferment, dar' pentru-că acest ferment este cam scump, de comun se întrebunțează „acid sulfuric” (vitriol).

Spiritul conține de comun 30—40% alcool, alte specii și mai mult; cognacul d. e. 55%; rumul 77%.

Însemnătatea beuturilor spirituoase, după-cum am ăis, — din punct de vedere fiziologic, — este nulă. Am ăis, că ele ne servesc numai ca substanțe de plăcere, fără de a nutri organismul. O singură însușire, care o au, este că iritează pelița mucoasă a stomachului și prin urmare stomachul mistuesce mai bine, — se înțelege — dacă are ce mistui.

Alcoolul este o materie eminent toxică (inveninătoare). Influența lui asupra organismului, respective asupra sistemului nervos, se manifestează în diferite forme și depinde dela cantitatea ce se consumă și dela calitatea beuturilor spirituoase, care îl conțin. Simptomele intoxicațiunii alcoolice (beției) se pot împărți în două stadii. În stadiul prim se manifestează o bucurie, o veselie. Potența cugetării și a judecării este foarte ușoară și repede. Percepțiunile sensitive sînt cu mult mai viue, ideile sbor așa ăicînd și sînt grandioase. — În stadiul al doilea al beției omul își perde puterea animalică și morală, își perde echilibrul, el nu mai este în stare a cugeta, a-și modera pasiunile animale; el apare în toată brutalitatea sa, mai scârbos decât un dobitoc.

Dacă pasiunea omului de a be se desvoltă din ce în ce, devine așa ăicînd a doua natură, perăndu-și echilibrul moral, ne mai putînd rezista patimei, atunci respectiv este perdut atât în privința morală, cât și organică.

Prin influența continuă a alcoolului asupra peliței mucoase a stomachului, acesta devine în stadiul cataral și ne mai putînd mistui, organismul nu produce putere lucrativă, va să ăică omul nu mai poate lucra; devenind le- neș, își neglijă casa, moșie și familie; cugetul lui se ocupă singur numai cu modul de a-și procura beutură; consecutiv vinde tot ce are, își ruinează averea, își ruinează sănătatea și își aduce familia în cea mai tristă miserie; în fine se prăpădesce lîngă un gard sau în cel mai bun cas în vre-un spital, în urma delirului alcoolic, drept victimă a patimei lui.

Dar' până când un astfel de individ își ajunge răsplata meritată, până atunci comite câte și mai câte fărădelegi, deoarece-și, după-cum am ăis, își perde echilibrul moral, el nu mai este în stare a judeca, a deosebi ce este bine și ce este rău, insultă, atacă, fură et., ba chiar și ucide pe concetățenii lui.

Și apoi ce descendenți poate să producă un astfel de individ?

Prin influența continuă a alcoolului asupra sistemului nervos și asupra creierilor se acuirează o iritațiune, o slăbiciune nervoasă, cu un cuvînt sistemul nervos devine total sdruncinat. Aceste calități demne de compătimitire le ereșce și copiii, prin urmare ce poți aștepta dela acestia, decât nisece

când l'am cumpărat dela ciasornicarul meu din strada Amelot.”

El întinse hărtia comisariatului.

Acesta își aruncă o privire mai mult de formă și apoi i-o întinse îndrăgă cu respect.

— „Ei bine?”

— „Dl este în regulă...”

— „Ah!” — ăise Tuterem.

— „În cea mai bună regulă.”

— „Fie”, — ăise Tuterem, — „dar' aceasta nu dovedește, că ciasul nu 'mi-a fost furat.”

— „Bine, bine, vom intra într'un alt șir de vorbe”, — îi răspunse comisariatul.

— „Să intrăm, tocmai aceasta mă interesează.”

— „Vă rămâne numai, ca să îndreptați plîngerea d-voastre contra ciasornicarului din strada Amelot.”

— „A ha!” — ăise Tuterem.

— „D-ta vei face bine să te adresezi către parchet.”

— „Tare bine, Vă mulțumesc... Dar' cu ciasul cum rămâne?... ”

— „Adecă de cias vorbești d-ta?”

— „Poate-că rămâne la dl?” — ăise cu necăz Tuterem.

— „Fără îndoială” — răspunse comisariatul de poliție, — „d-nialui l-a plătit, nu veți că posedă factură? Mai departe nu mă privește pe mine. Adresează-te la parchet.” „Dragă prietene”, — urmă comisariatul îndreptându-se către Bouasse, — „sînt mahnit...”

— „Ferească D-șeu! De ce? ăise dl cel gras ridicându-se de pe scaun.

— „Așa, că chiar îndată mergem împreună la Liévois?” ăise comisariatul către Bouasse.

Apoi îndreptându-se către Tuterem:

— „D-ta te poți duce. Ești liber!”

Nu mai putî de necăz Tuterem, el ăise:

— „Cum, nu mă trimiteți la Ocnă? Legați-mă în lanțuri! Se poate, ca eu să fiu liber? Liber eu! De ce nu mă arestați pentru-că 'mi-am reclamat ciasul meu! Ciasul meu! Ciasul meu!”

— „Dute, dute, d-le, aerul de afară te va mai liniști puțin, ești excitat” — îi ăise comisariatul eu un ton de bunăvoință.

Pe prag dl Bouasse se îndreptă către Tuterem:

— „N'am nimic cu d-ta, lucruri de acestea se întîmplă des... Fiecare se poate greși.”

— „Dar' eu nu m'am greșit.”

— „Mai bine vină într-o zi de mă veți. Eată adresa mea.”

— „Voiu veni!”, — răspunse Tuterem, tremurînd de ciudă.

Tuterem se duse chiar îndată la parchet.

O anchetă fu deschisă, dar' toate înzadar. Ciasornicarul din strada Amelot, dela care 'și-a cumpărat ciasul dl Bouasse, era unul din cei mai cinstiți din întreg cercul. El a cumpărat ciasul cu lanț cu tot dela unul din prietenii sei cei mai onești.

Acesta, fiind întrebant, spuse, că l-a cumpărat dela o vîduvă, care din nefericire a plecat de vre-o câteva zile în Belgia.

Ancheta deci s'a închis.

Ce-i vine într-o zi lui Tuterem?... Se duse la dl Bouasse în vizită!

De ce? El singur nu știa; voia să-și revadă scumpul său cias. L-a găsit pe bogatul fabricant cu zimbut-i cordial. Bouasse l-a invitat la masă pe Tuterem.

Din această zi o prietenie intimă fu legată între dîșii, care crescea din ce în ce mai mult.

Din când în când la petreceri Tuterem îi ăiea lui Bouasse:

— „Dă-mi îndrăgă ciasornicul.”

— „Nici odată!” — îi răspundea întotdeauna Bouasse.

Și-și urmau cu petrecerea mai departe.

Într-o seară ei beură cam mai mult decât trebuia, așa că Bouasse cădă sub masă de beat ce era. Tuterem ispitit de necuratul, încercă să vîră mîna în buzunarul prietenului său. Desfăcî lanțul de gilet și voia să vîră în buzunarul său acest obiect, pe care îl doria el atîta.

Dar' această scenă se petrecea într'un birt public, l-a vădut cineva și Tuterem fu arestat.

Fu adus înaintea tribunalului corecțional. Nu fu condamnat mai mult decât la o lună de închisoare, pentru-că a furat ciasul său. Mulțumită conduitei sale celei bune din trecut, că a scăpat numai cu atîta!

Ah, justiție, justiție!!

Trad.

indivizi, care înmulțesc numărul idiotilor sau al acelor indivizi, care sunt avizați a trăi în uşile altora, adică care apelează la umanitatea concetătenilor, respective a statului.

Dar' ce este de făcut, pentru de a pute evita acest element periculos, care este cauza directă a miseriei materiale, a decadenței morale, a celor mai multe morbiuri, cărora sunt expuși și în urma cărora mor mii și mii de oameni în etatea cea mai frumoasă?

(Va urma).

VARIETĂȚI.

(Stanley.) În privința lui Stanley „Le Gaulois” primește următoarea telegramă importantă dela corespondentul ei din Bruxelles:

În urma noutăților primite din Congo, prin care se anunță, că d-nii Ward și Borney, urmând ordinele societății „Emin Paşa” din Londra, au părăsit idea de a mai căuta pe Stanley, dl Wissmann, exploratorul german, organizează o caravană și își reia vechiul său proiect. Dar' mai înainte doctorul Peters și locotenentul Wissmann merg la Londra, cu scopul, ca să stabilească bine societății „Emin Paşa”, ca expedițiunea germană n'are nici un scop secret de cucerire. Ei vor profita din voiajul lor pentru a încerca de a obține concursul financiar. Dl Wissmann este convins, că va reuși în întreprinderea sa. El e sigur, că Stanley se află actualmente la Wadela împună cu „Emin Paşa”. Întrebat de un jurnalist german, tânărul explorator, care cunoaște foarte bine Africa centrală, a răspuns: — „Nu cred deloc în poveștile pesimiște ce curg ca ploaia de vre-o câteva luni pe contul lui Stanley.

„Dacă șeful statului liber și oamenii sei au fost masacrați, scirea ar fi fost transmisă îndată până la țerm.

„Ei bine, faptul nu se scie la Zanzibar, de unde deduc: că nu s'a primit nici o scire.

„Să mi-se dea numai două milioane și sunt sigur de reușită.”

Păreră doctorului Peters este cu totul diferită de aceea a companionului său Wissmann.

„Încercarea viteazului meu prieten Wissmann, a ăis el, după păreră mea, este inutilă cu totul.

„Aci, unde atâta alții n'au reușit, de sigur că nu vom reuși deloc. Mai înainte de toate nimenea din lume nu-mi va scoate din gând, că majorul Bartelot n'a fost victima intrigelor lui Tippo-Tib.

„Lucât privește pe Stanley, eu sunt mai mult decât sigur, că el e mort. Dacă în adevăr ar trăi, s'ar fi primit de sigur sciri și informațiuni pozitive, care să desmintă noutățile cele proaste din Decembrie anul trecut 1887.”

Ori-cum e, expedițiunea germană a locotenentului Wissmann este pe cale a se forma și încurând va pleca.

(Suprafața pădurilor din Europa.) Ministrul de agricultură din Franca publică o statistică a pădurilor europene.

Suprafața pădurilor din Europa (afară de cele din Turcia, Bulgaria, Bosnia și Ertegovina ce nu sunt cuprinse în raport) e de 287 milioane de hectare, adică cam o cincime din suprafața totală a pământului.

În Rusia pădurile ocupă 37 părți din 100 din suprafața sa, adică 200 milioane de hectare.

Svedia, care e așa de bogată în păduri, are 17,579.000 hectare de păduri, adică 39 din 100.

Franca, 9,888.000 hectare, adică 17 la sută și cam un sfert de hectar de locuitori. În Angliera proporțiunea e de 4 la 100; și de 3, 8 la 100 în Danemarca.

(Naturalismul la teatru.) Se joacă actualmente pe scena unui teatru american din New-York o mare melodramă, în care una din scenele cele mai principale e jefuirea unui cufer.

Directorul teatrului, ca să facă o senzațiune asupra publicului, n'a găsit altceva mai bun de făcut, decât a aduce pe scenă doi din cei mai însemnați punșai, care de-abia de curând scăpase din temniță, și a face să joace scena jefuirii sipețului.

Cei doi artiști au trebuit să aducă cu dînșii toate instrumentele necesare pentru a deschide lada și sănt obligați a lucra astfel, ca-șcând ar lucra la un drum mare.

Fără îndoială, că la fiecare reprezentațiune e de nevoie de un nou cufer, dar' toate cheltuielile ce se fac sânt plătite de fabricantul lădilor.

În fine un detail cu totul amuzant. Se afirmă, că directorul întreprind n'are o confiență tocmai mare în noii sei artiști. El a pus să-i păzească toate obiectele, precum și cassa de bani, ca nu cumva artiștii să facă hoție între acte.

Să mai ăci, că Americanii nu sânt de tot originali!

Cause mici, efecte mari.

Deoarece regiunea nu era tocmai prea interesantă, m'am tras indiferent și pe jumătate ațipind în colțul cupeului trenului. La stațiunea următoare primit societate, căci un teran isteț, care, pentru îmbulzeala ce era pe clasa a treia, a trecut în cupeul meu, a atras asupra sa întreaga mea atențiune. După ce i-a trecut prima șfială și începuse a fuma cu nădejde la Havanna ce i-am fost oferit, începuse a-mi pune o mulțime de întrebări, la care, se înțelege, îi răspunsei totdeauna cu plăcere. Deodată observă frenul și întrebă, că de ce treabă e acesta. Eu îi explicai scopul aceluia, dar' el clătina cu neîncredere din cap și îmi ăise: Nu, nu, domnul meu, eu bucurușii cred toate, dar' aceea nu, că dacă voiu ridica de această pîrghie se stee în loc acest tren, care fuge pe aci încolo.

Asemenea acestui teran de treabă sânt mulți, care dau din cap cu neîncredere, când un mijloc simplu are să producă efecte mari. Așa spre exemplu cei mai mulți medici țin, că boala de rărunchi Bright-iană e incurabilă, pentru-că facultății medicinice îi lipsește medicamentul potrivit. Dar' nu toți medicii sânt de păreră aceasta, și dacă un doctor în medicină, care însuși a pățit de boala de rărunchi Bright-iană, recomandă un medicament, pe care el l'a întrebuințat cu cel mai bun succes, atunci nu mai poate exista nici o îndoială despre puterea lui vindecătoare. Dr. Edw. Hirscl-Hürlimann, care a pățit de un an și jumătate de boala de rărunchi Bright-iană atribuie vindecarea lui singur numai medicamentului Safe Cure a lui Warner, care medicament se află în cele mai multe farmacii pentru doi florini de sticlă. Broșura se trimite gratuit și franco, a se adresa: H. H. Warner & Comp. în Pojon.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 9 Noemvrie n. Profesorul Bamberger a murit.

(Henric de Bamberger, unul dintre cei mai renumiți medici interniști, s'a născut la 27 Decemvrie 1822 în Zvonarka lângă Praga. Dela moartea lui Oppolzer [1872] a fost profesor la clinica medicinală din Viena. Decedatul are merite deosebite pe terenul patologiei).

Berlin, 9 Noemvrie n. „Vossische Zeitung” advertează piața de bani germană dela ori-ce negoț cu Rusia și dela spriginirea împrumutului rusesc.

Roma, 9 Noemvrie n. Vase de răsboiu italiene vor participa la bloca de la Zanzibar.

Atena, 9 Noemvrie n. Exregina Natalia a predat sinodului protestul în contra despărțirii decretate de metropolul sârbesc, — de asemenea și sinodului din Petersburg și patriarchului din Constantinopol. Sinodul grecesc și patriarchul din Constantinopol nu se țin competenți.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 10 Noemvrie n. Comisiunea a patra judiciară a verificat alegerea deputatului Krauss ales la Duna-Szerdahely.

București, 10 Noemvrie n. Proiectul de budget pe anul 1889, discutat și statorit în toate părțile sale, se va așterne camerelor îndată după deschidere.

Paris, 10 Noemvrie n. Comisiunea pentru revisuirea constituțiunii a primit propunerea, conform căreia elaboratul despre constituție al constituanței să se supună plebiscitului.

Sofia, 10 Noemvrie n. Opoziția va încerca a împiedeca lucrările Sobraniei prin interpelațiuni numeroase.

Salgo-Tarjan, Noemvrie n. Într'o mină de cărbuni, în care a erupt apă, s'au fost periclitat 21 lucrători. Cu toții însă au fost salvați astă-noapte.

Londra, 10 Noemvrie n. La banchetul lord-maiorului, Salisbury a declarat incidentul Sackville drept o afacere de alegeri, care nu atinge nicidec raporturile între ambe națiuni; arată, că răscoala din Afghanistan e suprimată, că s'a deschis navigațiunea pe unicul riu navigabil al Persiei; dă importanță celor petrecute în Suakim; cu privire la Egipt sânt a se împlini datorințe, s'a restabilit pacea și s'au făcut mult pentru echilibrarea financiară. Față cu politica europeană Salisbury întreabă, având în vedere îmulțirea actuală a înarmărilor, care recer sume enorme pentru apărare, cum are să se termine aceasta? El crede, că astăzi sânt douăsprezece milioane soldați, care se susțin de cinci puteri europene. Acest fapt nu poate slăbi încrederea în pace, însă înarmările trebuie să se facă cu îngrădire, căci, deși guvernele favorizează totdeauna pacea, există o parte a populațiunii, care dorește mult războiul. Guvernul Angliei reprezintă poporul, când dorește mai presus de toate pacea.

Bibliografie.

A apărut:

Căntece moldovenesci de Elena Didia Odorica Sevastos. — Iași, tipografia națională.

Cestiuni economice privitoare la exploatațiunea telegrafelor, postelor și căilor ferate, de G. C. Costescu. — Brăila, tipografia Bălănescu.

Raportul anual al societății academice române „Junimea” în Cernăuți, al X-lea an administrativ dela 23 Noemvrie 1887 până la 3 Noemvrie 1888. Localitățile societății: palatul residenței arhiepiscopale, strada Domnăscă, Nr. 4.

„Revista Olteniei” cuprinde următoarele: François Coppée (notiță biografică), Traian Demetrescu. — Lângă scrierul iubitei mele, (după N. Lenau). Xeres. — Două pagini, V. Petrescu. — Sărutarea (poesie după Grandmougin), Traian Demetrescu. — Din Turgheneff, H. Certeneanu. — Scrisoare, V. Petrescu. — Să plâng (poesie), C. Gheorghiu. — Forma în artă, Traian Demetrescu. — Crâmpetele, Elisav. — Dela redacție, * * *.

„Gazeta Săteanului”. Revistă ilustrată pentru toți, anul V. Ee la 5 și 20 a fiecărui luni, cu ilustrațiuni negre și colorate, dând în cursul anului cel puțin 12 tablouri mari colorate de încadrat.

Abonamentele se fac pe un an, încep dela 5 Februarie și se plătesc înainte. Cei-ce se abonează în cursul anului primesc toate numerele complete eșite la 5 Februarie, împreună cu toate planșele.

Nrii de probă și table de materii din toți anii se trimit gratis.

Fiecare colecțiune e completă, are table de materii detaliate și o elegantă copertă; ear' colecția anului IV. trasă în colori cu două cromo-litografii.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 23 Ianuarie st. n. 1889 imobilele lui Stefan Kolonits de către tribunalul reg. din Chexdi-Osorheiu.

— 29 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Jeko Dobán, 30 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Gligorie Jencsa, ambii din Cușteiu, de către judecătorul cerc. din Verșeț.

Edicte:

A se insinua pretenșiunile în 45 de ăile: — la rēmasul după Iacob Renghia (din Todorici) și Gottlieb Fleischer, la tribunalul reg. din Brașov;

— la rēmasul după Andreiu Tisch (din Jánosföld) la tribunalul reg. din Becicherecul-mare;

— la rēmasul după Maria Breuer născ. Reisner (din Bezeréd) la tribunalul reg. din Zalaegerszeg;

— la rēmasul după Iosif Deák (din Mező-Gyán) la tribunalul regesc din Oradea mare;

— la rēmasul după Ileana Barbur născ. Popp (din Remetemező) la tribunalul reg. din Sătmarnemeti;

— la rēmasul după Vasa Illin la tribunalul reg. din Arad;

— la rēmasul după Iosif Fűrész (din Hobița-Uricani) la tribunalul reg. din Deva.

Post vacant:

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Szegzárd, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de cuartir. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 10 Noemvrie, 6 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 728.9)	Diferența din presiune	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
738.3	-3.4	+5.0	+1.9 +5.9	NV

Din feară, 8 Noemvrie, 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vântul
Sătmar	764	+4.0	NV 2
Oradea-mare	763	+5.2	O 1
Cluj	764	+0.6	O 2
Orșova	762	+4.5	N 3
Timișoara	760	+0.6	O 3

Sosiți în Sibiul.

La 10 Noemvrie n.

Hotel „Neurhrer”. Iosif Gull, primarul orașene din Sighișoara. Constantin Popp, întreprindător din România. Dr. Binder din Mediaș. Rideli, comerciant din Mediaș. L. Müller, comerciant din Viena. Fritsch, comerciant din Bistrița. Orendi, comerciant din Neorich.

Hotel „Împăratul Romanilor”. A. Sebesi, privatier din Odorheiu-săeneș. G. Flup, preot.

Hotel „Habermann”. F. Rothberger din Budapesta. Elena Nemes din Ker-Sa-Márton.

Economic.

Alcool din fructe. În industria noastră agricolă se întrebuințează pentru facerea rachiiului prunele, comină și drojdiile vinului mai mult, fără a se scî, că pentru trebuințele casei pot fi utilizate și alte fructe, care adeseori putrețesc, când anul a fost mănăs în poame, la rădăcina arborilor sau se uscă în pomi. Francezii fac din amestecul diferitelor fructe o beaură spirituoasă, bună la gust și plăcută prin miros și culoare, și căreia îi dau numele de alcool compus.

Eată cum Gagnaire, horticultor în Bergerac, recomandă a procede cel-ce are poame de diferite soiuri:

„Să presupunem, că un propr. sau fermier nu are decât o mică cantitate de pere, perseci, mere, cireșe etc., și fiecare din aceste poame sânt în mică cantitate, încât nu poate face un alcool special; dar' că voeace a le întrebuința pentru a avé o beaură de masă.

„Se strîng fără deosebire prunele, persecile, merele . . . atăt cele cădute de vînt, cât și cele rămase în pomi, și se aruncă de-a valma într-o putină, tăiate felii.

„În puțină sînt ținute până încep a se muia, apoi se calcă și selasă a sefermenta. După fermentație se trage mustul, care trebuie de vre-o două-ori pitocit înainte de a-l ferbi, pentru a scoate o beaură spirituoasă.”

Rachiul făcut din diferite fructe, ăice Gagnaire, e foarte plăcut la beut, posedă toate calitățile dorite și cu cât se învechesce capătă o culoare galbuie.

Ar fi de dorit, ca la noi aceia, care au un petec de pământ cu arbori roditori și un cazan la dispoziție, să încerce această recomandare, în loc de a lăsa poamele să putrezească sub arbori. Folosul e mare: au o beaură de masă curată și nu mai dau bani pe rachiu. Și această nouă industrie s'ar pute mai cu seamă practica la țeară și în acele localități ăruite de sus cu pomi roditori, care în unii ani rodesc așa mult, încât ori-cât vînd țeranii din roade pe un preț scădut, tot se strică pe pământ. Deci aceste poame, care nu mai pot fi puse în comerț, de ce să nu fie întrebuințate la facerea rachiiului?

Întrebuințarea rachiiului din fructe mai are și alt folos în economie, va fi un concurent al celui din țesovină și prin urmare ar contribui la micșorarea prețului, conform măririi ofertei: cu cât piețele abundează în produse, cumpărătorii fiind aceeași, lucrurile se ieftinesc.

I. N.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiul, 9 Noemvrie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 4.40 până fl. 5.20, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.20 până fl. 4.—, secăra 70 până 75 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, orș 60 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 50 chilo fl. 1.70 până fl. 2.10, cucuruzul 70 până 75 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, mēlaiul 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 72 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, semēnta de cāneapă 49 până 51 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, mazerea 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, linte 78 până 84 chilo fl. 9.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 82 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pāsāt de grāu 100 chilo fl. 14.— până fl. 14.50, făinā Nr. 3 100 chilo fl. 12.—, Nr. 4 11.—, Nr. 5 10.—, slānina 100 chilo fl. 62.— până fl. 64.—, unsoarea de porc fl. 60.— până fl. 65.—, sēu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sēu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sēu fl. 36.— până fl. 38.—, sāpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.50 până fl. 1.90, cāneapă fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirțul p. 100 l. % 55 până 67 cr., carnea de vită chilo 32 cr., carnea de vițel 26 până 36 cr., carnea de porc 40 până 46 cr., carnea de berbec 18 până 24 cr., ouē 10 cu 22 până 25 cr.

Piața din Mediaș, 8 Noemvrie. Grâu hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.80 până fl. 4.—, secăra fl. 2.90 până fl. 3.10; orșul fl. — până fl. —; ovėsul fl. 1.60 până fl. 1.70; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50; semēnta de cāneapă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mēlaiul hectolitru fl. — până fl. 12.—; mazerea fl. 4.— până fl. 4.25; fasolea fl. 5.— până fl. 5.25; linte fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. — până fl. 40.—; sēu brut 100 kilograme fl. 17.— până fl. 22.—; lumini de sēu vērșate fl. 36.— până fl. 38.—; unsoarea de porc fl. 68.— până fl. 70.—; slānina fl. 64.— până fl. 66.—; cāneapă fl. 34.— până fl. 36.—; fēnul fl. 1.— până fl. 1.10; sāpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spirțul gradul 12 cr.; carnea de vită chilo — până 28 cr.; carnea de vițel 24 până 28 cr.; carnea de porc — până 44 cr.

Piața din Cluj, 9 Nov. Grāu: 6—6 fl 90 cr, secăra 4 fl. 30 cr. —60 cr, porumb 3 fl. 80—4 fl., ovės fl. 3.60 până fl. 4.— per m. Fāinā: Nr. 0 14 fl. 80 cr., Nr. 1 14 fl. 89 cr., Nr. 2 13 fl. 80 cr., Nr. 3 13 fl. 80 cr., Nr. 4 12 fl. 60 cr., Nr. 5 12 fl. — cr., Nr. 6 11 fl. 30 cr., Nr. 7 10 fl. 75 cr., Nr. 8 10 fl. — cr., Nr. 8 1/2 9 fl. — cr., Nr. 9 7 fl. — cr., grīs 4 fl. 50 cr., țārțe 3 fl. 80 cr.

Vite mari s'au vëndut 260 de capete: părechia de boi cu 180—200 fl. vacă cu vițel mic 60—80 fl., vaci frumoase 120 fl. mijlocii 45—55 fl., viței de un an părechia 24—30 fl., un vițel sūgător — fl.

Porci, grāși și grei, unul cu 80—100 fl., mijlocii 18—20 fl., mai slabi 16—17 fl., porceii 7—9 fl. Galițe, cu părechia: pui de găină 30 cr.—40 cr., o găină 80 cr. 1 fl., o curcă — fl. — cr., o rață — fl. 80 cr., o găscă grasă 4 fl. — cr., găscă ușoară 2 fl. 20 cr. apoi 9 ouē cu 20 cr.

Fēnul: un car cu 6—7 fl., un car de pae fl. 3—3.50, părechia de snopi 6 cr. Lemne de foc: un car 3 fl 50 cr 5 fl. — cr. Carnea cu chilo: de vită 30—34 cr., slānina 72—80 cr., unsoarea 80 cr., untul 72 cr., șuncă 1 fl., salāmă — fl. — cr., cārnați 60—72 cr.

Tērgul de rāmători în Steinbruch. În 8 Noemvrie n. s'a notat: ungureci bētrāni grei 47.— cr. până 48.— cr. ungureci grei, tineri 49.— cr. până 49 1/2 cr., de mijloc 49.— cr. până 49 1/2 cr., ușori 49.— cr. până 50.— cr., marfă țērāneascā, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 47 1/2 cr. până 49.— cr., romānesci de Bākony, grei — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 47 1/2 cr. până 48 1/2 cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 44.— cr. până 46.— cr., ingrāsāși cu ghindă — cr. până — cr. per 4/10 cūmpēniți la garā.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 8 Nov. 1888.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grāu				
Bănățeneș, nou	74	—	75	—
Grāu dela Tisa	74	—	75	—
Grāu dela Posta	74	—	75	—
Grāu de Alba-regālă	74	—	75	—
Grāu de Băcska	74	—	75	—
Ungureșe de Nord	74	—	75	—

Sămînțe	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până
Sēcāră			
Orș	Nutreț de vinars de bere	70—72	5.50
		60—62	5.60
		62—64	5.65
Ovēs		64—66	7.75
Cucuruz (porumb)	bănăț.	39—41	5.10
	de alt soi	75	5.70
		78	5.65
Hrīșcă			5.25
			5.50

Produse diverse	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până
Sēm. de trif.	Lucernă ungurească	65.—	70.—
	franceză	—	—
	italiană	—	—
Oleu de rap.	roșie	62.—	68.—
Oleu de in		—	—
Uns. de porc	dela Posta	60.—	60.50
Slānina	dela țeară sventată afumată	58.—	59.—
Sēu		29.50	30.—
Prune	din Bosnia, în buți	—	—
	din Sērbia, în buți	—	—
Lietar	slavon, nou	15.50	16.—
	bănățeneș	15.—	16.—
Nuci	din Ungaria	—	—
Gogoși	ungurești	—	—
Miere	sērbesci	27.—	28.—
	brută	33.—	35.—
Ceară	galbînă străcurată	116.—	117.—
Spirț	de Rosenau	16.50	17.—
	Spirț	20.50	21.—
	Drojdițe de spirț	16.50	21.—

Cursul pieței din Sibiul.

din 10 Noemvrie st. n. 1888.

Hărție monetă română Cump. 9.30 vînd. 9.36

Lire turcești „ 10.80 „ 10.90

Nr. 9941—1888.

[615] 2—2

Publicațiune.

După regularizarea efectuită a riului Cîbin pe așa numitul Loc-al-mișarilor (Wollenwebererde), partea acestui loc de pământ ce nu a fost de trebuință se vinde din mână liberă.

Această realitate, foarte potrivită pentru o economie mică, cuprinde:

1. Loc de casă și de curte, 498 stângini pătrați.
2. Loc de grădină și de fînaț, 2447 stângini pătrați.
3. Două case de locuit parterre, zidite din material solid și acoperite cu țigle, consistătoare din câte două odăi și o antișambă.
4. O șură mare de lemn acoperită cu țigle, cu două grajduri și o arie.
5. Fântână cu pompă, pălan etc.

Cei-ce eventual vor reflecta la această realitate, care e proprietatea orașului Sibiu, sînt invitați a-și prezenta ofertele lor de cumpărare, — în care are să se inducă prețul cumpărării cu cifre și cu litere și care, afară de vadiul de 100 fl. în bani gata, mai trebuie să conțină și declarațiunea, că oferentul se ține legat pe 6 luni, — până la **24 Noemvrie a. c. n. seara la 6 oare** la oficiul economic al orașului, de unde se pot primi și toate celelalte deslușiri.

Sibiu, la 5 Noemvrie 1888.
Magistratul.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIU.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de
Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și completat
de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germână-română.
1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghet

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai
noue ghet (specialități vieneze), precum și
asupra celui mai mare asortiment de **ghete**
bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai
ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că
nu convine, marfa se primește înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra **neintrecutei**
mele alifii de bățături și asupra **excelentei**
alifii de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU

recomandă:

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

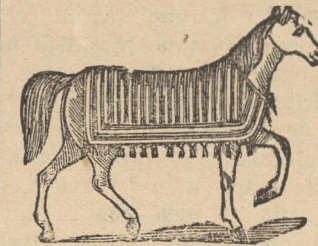
pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Scutiți-vă caii

în contra umezelii și a frigului!

Depositol general al celei dintâi și celei mai
mari fabrici de

TOALE DE CAI

trimite prelungă cele mai ieftine prețuri toale de cai, foarte solide și trainic lucrate, grele și massive:

Toale de cai prima calitate

190 cm. de lungi, 130 cm. de late, cu basă sură și cu bordure viue, dese și călduroase, bucata numai

fl. 1.50

Aceleași, 2 metri de lungi, 1 1/2 metri de lat, bucata numai cu fl. 1.80.

Toale de birje elegante și galbine în culoarea pucioasei

cu borduri împătrate late, negre-roșii ori albastre-roșii, ca. 2 metri de lungi și 1 1/2 metru de late, bucata numai

fl. 2.50

Splendide toale domnesce double de culoare aurie

se pot întrebuița și de covoare frumoase, bucata numai fl. 3.50

Sute de adrese de recunoștință.
„Mustrele d-tale de toale ne-au sosit astăzi și te recercăm a ne trimite cu
calea ferată 24 bucăți a fl. 1.50, 12 bucăți a fl. 2.50, 12 bucăți a fl. 3.50. Adminis-
trația minelor din Vordernberg.

Expedează în toate locurile cu posta, calea ferată ori cu naia, prelungă ram-
bursă postală ori trimiterea prețului.

Adresa:

**Pferde-Decken-Fabriksniederlage A. Gans, Wien, III.,
Seidlgasse 4.**

[630] 5—12

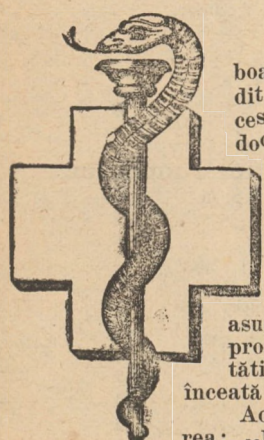
Nicolau Mihaiu,

păpucar

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 43,

se recomandă onoratăului public pentru efectuarea celor mai solide lucrări
pentru domni, doamne și băieți, pe **prețurile cele mai ieftine**
și asigurând o servire promptă. [642] 2—2

„Tuberculosă“ „Asthma“

Phisie. Oficie. Lipsă de respirațiune.
Catar bronchial cronic

boale de plămâni treceau peste tot de incurabile; dar' acum s'a dove-
dit neîndoielnica lor curabilitate în toate casurile. — Ateste despre a-
cest lucru la aparență de necreșut dela profesori de universitate, dela
doctori în medicină și un număr puternic de adrese de mulțumită pline
de bucurie dela cei curați stau fiecărui la dispoziție în copie au-
tentică, gratuit și franco. — Succesele de cură strălucite și durabile,
dovedite prin ateste, chiar și acolo, unde altceva nu a mai ajutat
nimic, prin întrebuițarea

Exhalațiunii de gasuri (Rectal-Injection)

consistă în grabnica dispărere a tusei, a flegmei, a frigurilor, a
asudării de noapte, a lipsei de respirațiune etc., în reîntoarcerea
promptă a somnului sănătos, în pofta de mâncare și în creșterea greu-
tății corpului chiar până la 6 chilo în 6 săptămâni. — Procesul boalei
înceată cu deservire chiar și în casuri desperate.

Acestor succese de cură notorie nu rămâne decât a alătura observa-
rea: „**Nici un bolnav de plămâni**“ s'a nu trăgăneze cu aplicarea curei
de exhalatiune. — Cura nu e molestătoare, nici distrugătoare, și e garantată fără boale de
consecvență. — Aparatul de exhalatiune de gas c. r. priv. (Rectal-Injector) pentru medici
și pentru **întrebuițare proprie**, cu îndrumări și apertinențe pentru producerea gasului
fl. 8.—, cu gasometru fl. 10.— bani gata ori cu rambursă postală.

Dr. medic. Altmann,

Viena, VII. Mariahilferstrasse Nr. 70.

[629] 4—52

Mănăstirea Benedictinilor, Seckau I. Knittelfeld în Stiria, 29 Iulie 1888.

Stimabile Domnule Doctor!

De un an încoace sîntem în posesiunea renumitului D-tale aparat de exhalatiune de gas, acela
nu numai aici s'a adeverit de excelent, ci și în alte mănăstiri ale congregațiunii noastre.
Cu distinsă stimă
Pater Placidus Berner, O. S. B.

Important pentru preoți

mare deposit de materii veritabile de lână pentru reverenți, asemenea brăuri de
mătășă roșii și albastre.

Magazin de confecțiune de lingierii, manufactură și ciorăpării

E. JEKIM

Sibiu, Piața-mare Nr. 1.

recomandă onor. public din loc și provincie **depositul seu nou** asortat în tot felul de
materii pentru dame, **cachemiruri negre și colorate, atlasuri de lână pentru plapome,**
catifea neagră și colorată, mătășării, barcheturi veritabile de spelat, **flanelluri, chif-**
foane și pânzării, oxforduri, materii pentru mobile și zwilh-uri, cărpe de earnă
în toate mărimile, **taille pentru dame de tricot și lână, paraplee, cravate, gulere și**
mangete și multe alte articole în această ramură.

Trusouri se efectuează după comandă în timpul cel mai scurt, prelungă
cele mai moderate prețuri.

Institutelor de fete cu internat li-se acordă favorul de 5% din
prețurile fixate.

Comande din provincie se efectuează prin rambursă postală (*Posta-utávétel*), ear' mărfuri
neconvenabile se primește franco îndrăg.

Pentru o cercetare cât de numeroasă se roagă cu toată stima:

E. JEKIM,

Piața-mare Nr. 1.

[638] 2—6

Confecțiune de lingierii

pentru domni, doamne și copii, manipulațiune proprie.